

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งเนื้อหาในบทนี้ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย การอภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

1.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้านลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชายและหญิงภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1-4 มีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 6,170 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร ยามาเน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างคือ 376 คน โดยผู้ศึกษาเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 400 คน สุ่มประชากร โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นที่เป็นสัดส่วน (Proportion Stratified Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านลักษณะการอบรมเลี้ยงดู จำนวน 36 ข้อ ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านการเปิดรับด้านสื่อมวลชนในเรื่องเพศ จำนวน 8 ข้อ ส่วนที่ 4 พฤติกรรมทางเพศ จำนวน 11 ข้อ และส่วนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทาง

เพศ จำนวน 8 ข้อ เกณฑ์ในการแบ่งระดับการอบรมเลี้ยงดูและระดับการเปิดรับด้านสื่อมวลชนในเรื่องเพศ เป็น 5 ระดับดังนี้ ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 ระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 น้อย ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 และระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะมนุษยศาสตร์

4.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือจากอาจารย์ในแต่ละคณะ เพื่อรับทราบและอนุญาตเก็บข้อมูล

4.3 ผู้วิจัยเข้าพบและแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่างแต่ละคณะ ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถาม

4.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ใช้ค่าร้อยละในการอธิบายข้อมูลด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี การศึกษา คณะที่ศึกษา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน และสถานภาพการสมรสของบิดามารดา ข้อมูลด้านครอบครัว ได้แก่ ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ข้อมูลด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ ได้แก่ การดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ วิดีโอ วีซีดี อินเทอร์เน็ต การอ่านหนังสือ ไป อ่านนวนิยาย การ์ตูนที่สื่อทางเพศ

5.2 ทดสอบความสัมพันธ์สำหรับตัวแปรเชิงปริมาณใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square) และตัวแปรเชิงปริมาณใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Correlation's Pearson product moment)

6. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีสาระสำคัญสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

6.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.0 และเพศชาย ร้อยละ 37.0 อายุเฉลี่ย 20.94 ปี โดยกลุ่มอายุ 21 ปี ร้อยละ 24.5 รองลงมา อายุ 20 ปี ร้อยละ 22.5 และอายุ 22 ปี ร้อยละ 15.0 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 27.8 รองลงมา ระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.8 และระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 21.0 เรียนอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 27.0 รองลงมา คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร ร้อยละ 26.5 และคณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 23.8 อาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 36.5 รองลงมาอยู่บ้านเช่า ร้อยละ 26.8 และอยู่กับเพื่อน ร้อยละ 3.0 สถานภาพของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 87.0 และอื่นๆ ไม่ระบุ ร้อยละ 0.5

6.2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ได้รับการเลี้ยงดูทั้ง 3 รูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.81 เมื่อพิจารณาแต่ละรูปแบบ พบว่ารูปแบบการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 รองลงมารูปแบบเผด็จการ ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.51 และระดับแบบปล่อยปละละเลย ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.25

6.2.1 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2. พ่อแม่ของท่านสอนให้ท่านปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ค่าเฉลี่ย 3.26 รองลงมา ข้อที่ 5. พ่อแม่ของท่านตั้งกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด ค่าเฉลี่ย 2.90 และข้อที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ ข้อที่ 8. ท่านถูกควบคุมไม่ให้อ่านหนังสือ ประเภทอื่น ๆ นอกจากหนังสือเรียนเท่านั้น ค่าเฉลี่ย 2.04

6.2.2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 4. พ่อแม่ของท่านเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน คือ มีการให้ความรัก เอาใจใส่ มีความใกล้ชิดกับบุตร ให้การสนับสนุนช่วยเหลือบุตร ค่าเฉลี่ย 3.85 รองลงมา ข้อที่ 5. พ่อแม่จะสนับสนุนท่านในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถและความสนใจของท่าน ค่าเฉลี่ย 3.84 และข้อที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ ข้อที่ 10. พ่อแม่มักจะถามเสมอว่าท่านต้องการอะไร ค่าเฉลี่ย 3.49

6.2.3 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2. สามารถไปไหนมาไหนได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ก่อน ค่าเฉลี่ย 2.51 รองลงมา ข้อที่ 4. พ่อแม่มักจะไม่รู้ถึงความรู้สึกและความต้องการของท่าน ค่าเฉลี่ย 2.46 และข้อที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ ข้อที่ 11. พ่อแม่ท่านไม่เคยถามเรื่องความปลอดภัยของที่พัก บ้านเช่า หอพักของท่าน ค่าเฉลี่ย 2.04

6.3 การเปิดรับสื่อทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อทางเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2. ท่านได้รับรู้เรื่องเพศจากการดู โทรทัศน์ ค่าเฉลี่ย 3.02 รองลงมา ข้อที่ 3. ท่านได้รับรู้เรื่องเพศจากการเล่น อินเทอร์เน็ต ค่าเฉลี่ย 2.84 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 5. ท่านได้รับรู้เรื่องเพศจาก หนังสือโป๊ ค่าเฉลี่ย 2.14

6.4 พฤติกรรมทางเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มากกว่าครึ่งมีแฟนหรือคู่อรัก ร้อยละ 50.3 และเคยมี ร้อยละ 13.5 เมื่อมีอารมณ์ทางเพศทำโดยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 46.3 และตอบสนองโดยการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการทางเพศ ร้อยละ 1.3 มีพฤติกรรมทางเพศโดยคบเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 47.3 รองลงมาเพศสัมพันธ์หรือร่วมประเวณี ร้อยละ 16.3 และกอด จูบ ร้อยละ 7.0 ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับทางเพศ พบว่า ข้อที่ตอบว่าไม่ใช่ ข้อที่มีค่าร้อยละมากที่สุด คือ ข้อที่ 4 มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม เพื่อสิ่งตอบแทนหรือหารายได้ ร้อยละ 94.3 รองลงมา ข้อที่ 5. คบเพื่อนต่างเพศหรือแฟน โดยหวังมีความสัมพันธ์ทางเพศ ร้อยละ 92.8 และข้อที่มีค่าร้อยละ น้อยที่สุด คือ ข้อที่ 8. ถ้าวัยรุ่นรู้สึกว่าการมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศควรอยู่ในขอบเขตของ ประเพณี ความประพฤติในเรื่องเพศก็จะอยู่ในกรอบที่สังคมยอมรับ ร้อยละ 33.3 ส่วนข้อที่ตอบว่า ใช่ และมีค่าร้อยละมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 คบเพื่อน โดยให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 85.0 ระดับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา พบว่า มีพฤติกรรมทางเพศในระดับดี ร้อยละ 90.0 และมีพฤติกรรมทางเพศไม่ดี ร้อยละ 10.0

6.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ระดับชั้นปีไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ลักษณะการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการเปิดรับสื่อทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงนิเสธกับพฤติกรรมทางเพศที่ระดับ .01

6.6 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มีคำถามทั้งหมด 8 ข้อ จากการสอบถามนักศึกษา จำนวน 30 คน ผลจากการสอบถาม พบว่า

6.6.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น พบว่า ส่วนมากไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยให้เหตุผลว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่เหมาะกับวัยรุ่น ควรรักษาวงศ์วานตัว ผิดหลักศาสนาและศีลธรรม เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และอาจก่อให้เกิดปัญหาในภายหลัง เช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ บางส่วนเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยให้เหตุผลว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อน

สมรสไม่ใช่เรื่องเสียหาย เป็นเรื่องปกติธรรมดา ถ้าเขารักเรา เรารักเขา และเขาอยากใช้ชีวิตกับเรา ไม่แปลก ถ้าต่างคนต่างยินยอมและบริสุทธิ์ใจ แต่ควรอยู่ในขอบเขต เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในภายหลัง

6.6.2 การหาทางออกเมื่อมีความต้องการทางเพศ พบว่า นักศึกษาหาทางออกโดยการออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ฟังเพลง อ่านหนังสือ เล่นกีฬา อด่าหมกมุ่นกับเรื่องเพศมากเกินไป อยู่คนเดียว คุยกับเพื่อน ช่วยตัวเอง ดูหนังไป นั้งสมาธิ กวาดบ้าน ถูบ้าน หางานอดิเรก ทำกิจกรรม ให้คลายความต้องการทางเพศ

6.6.3 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานช่วยให้เพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคู่รัก พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีความเห็นว่า ไม่ เพราะคิดว่าความสัมพันธ์ต่าง ๆ สามารถเรียนรู้ได้ในทุกโอกาส การมีเพศสัมพันธ์ตอนที่ยังไม่พร้อม จะทำให้เกิดปัญหาตามมาทีหลัง และผิดจริยธรรมของศาสนาอิสลาม ควรให้เกียรติซึ่งกันและกัน และจะทำให้ผู้หญิงไม่มีค่า นักศึกษาอีกบางส่วนมีความเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ช่วยให้คู่รักมีการเปิดใจ มีความสัมพันธ์ดี ๆ ต่อกันมากขึ้น และเข้าใจกันมากขึ้น ทั้งในเรื่องเพศสัมพันธ์และเรื่องอื่น ๆ

6.6.4 การมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศควรอยู่บนขอบเขตของประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา พบว่า นักศึกษาส่วนมากคิดว่าใช่ โดยให้ความเห็นว่าถ้าทั้งสองคนมีความพร้อมแล้วก็ควรทำตามประเพณีให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีและสังคมไม่เลวร้ายลง โดยเฉพาะศาสนาอิสลามเคร่งครัดในเรื่องนี้มาก

6.6.5 ถ้าท่านมีคู่รักหรือแฟน ท่านจะแสดงความรักโดยการโอบกอด หอมจูบหรือไม่ เพราะเหตุใด จากการสัมภาษณ์ พบว่า นักศึกษาส่วนมากให้ความเห็นว่าไม่ควรแสดงความรักโดยการโอบกอด หอมจูบ เนื่องจากจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การมีแฟนไม่จำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น ถ้าเป็นแฟนกันแค่มีความรู้สึกดี ๆ และดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พุดคุยกันก็เพียงพอ นักศึกษาบางส่วนให้ความเห็นว่าใช่ เพราะคิดว่าการสัมผัสทางกาย โดยเฉพาะการกอด จะสร้างความอุ่นใจ ความเข้าใจ เป็นการถ่ายทอดความห่วงใยให้กับคนรัก เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการแสดงความรักที่อบอุ่นและมีความสุขที่สุด

6.6.6 ในวงเพื่อนสนิทของท่าน เขาคิดอย่างไรกับการเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พบว่า มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพื่อนสนิทที่เห็นด้วยให้ความเห็นว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่คู่รักโดยส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นสิ่งที่ทำหาย หาความสุข เป็นการแสดงความรักอีกวิธีหนึ่งที่จะให้กับคู่รัก ซึ่งเชื่อว่าคู่รักคนนี้จะสามัคคีได้ในอนาคต อีกส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วย ให้ความเห็นว่า เป็นสิ่งที่ไม่ดีอย่างยิ่ง เป็นเรื่องที่น่าอาย ผิดศีลธรรม ควรคำนึงถึงตัวเอง ครอบครัว เพื่อน และบุคคลอื่น

6.6.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น พบว่า เกิดจากความอยากรู้อยากลอง อยากรับเป็นเจ้าของของกันและกัน การอยู่ใกล้ชิดซิดสองต่อสอง การอยู่หอพักด้วยกัน ไปเที่ยวด้วยกัน ค่านิยม ดูหนังด้วยกัน อารมณ์ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม บรรยากาศ สถานการณ์ การอยู่ด้วยกันที่ลับ การจูบมือกัน โอบกอดกัน ยาเสพติด ลูกกำพร้า พักอยู่ด้วยกัน การมีความรู้ ความเข้าใจ ที่ไม่ถูกต้อง ตามเพื่อน การมีแฟน และสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือ อินเทอร์เน็ต ซีดีลามก

6.6.8 แนวทางหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องของกลุ่มนักศึกษา พบว่า นักศึกษาอยากให้มีการอบรมเกี่ยวกับเพศศึกษาให้แก่วัฒนมหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายให้นักศึกษาภาคปกติห้ามสมรสขณะศึกษาอยู่ ทั้งศาสนา และทางกฎหมาย ส่วนนักศึกษาที่อยู่เป็นคู่หนุ่มสาว อยู่กินฉันท์สามีภรรยา ให้มีโทษร้ายแรงที่มีบทลงโทษถึงขั้นออกจากสถานศึกษา บังคับให้นักศึกษาทุกคนอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย และกำหนดเวลาเข้าออกอย่างแน่นอน ไม่ควรนำเสนอสื่อลามกทางโทรทัศน์ ซีดี ผู้หญิงควรแต่งกายให้มิดชิด ควรดูแลสอดส่องพฤติกรรมของวัยรุ่น อ่านหนังสือศาสนาหรือธรรม การตั้งศูนย์อบรมในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แนะนำรุ่นน้องๆ ให้เข้าใจถึงศาสนา จารีต ประเพณีที่ดั้งเดิมของคนไทย ควรหาเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ผู้ชายกับผู้หญิงไม่ควรอยู่สองต่อสอง การแต่งกายควรให้ถูกกาลเทศะ ผู้หญิงควรรักษาวนตัว

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา นำผลการศึกษามาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการศึกษาพบว่า เพศ การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการเปิดรับสื่อทางเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการศึกษาพบว่า

2.1 เพศ ผลการศึกษาพบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีพฤติกรรมดี ร้อยละ 81.8 และเพศหญิงมีพฤติกรรมดี ร้อยละ 94.8 จะเห็นว่าเพศหญิงมีพฤติกรรมทางเพศดีกว่าเพศชาย จากสัดส่วนแล้วจะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงจะมีพฤติกรรมทางเพศดีกว่าเพศชาย เนื่องมาจากสังคมไทยยังมี

ค่านิยมมีความเชื่อที่ถูกปลูกฝังว่า เพศหญิงควรมีความนอบน้อม มีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสม ไม่สมควรที่จะแสดงกิริยามารยาทต่อเพศตรงข้ามจนเกินความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัย พบว่า วัยรุ่นชายมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าวัยรุ่นหญิง สอดคล้องกับ วราดา แพงพิบูลย์ (2550 : 101) พบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ โดยวัยรุ่นชายส่วนใหญ่มักจะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าและมีเพศสัมพันธ์บ่อยกว่าวัยรุ่นหญิง และการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เกือบทุกครั้งส่วนใหญ่วัยรุ่นชายจะเป็นคนชักนำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เพศหญิงและเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 อายุ ผลการศึกษา พบว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 19 มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 91.4 อายุ 20 ปี 21 ปี 22 ปี และ 23 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 88.9, 93.9, 85.0 และ 88.7 ตามลำดับ สรุปได้ว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาชายและหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่ไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเพศหญิงและเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการศึกษาของ ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า อายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเคยมีคูรััก

2.3 ระดับชั้นปีที่ศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยที่ระดับชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 95.1 ระดับชั้นปีที่ 2 ระดับชั้นปีที่ 3 และ ระดับชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 89.2, 89.2 และ 85.7 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่จากการศึกษาของ ณิชพร สายพันธุ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวอนามัย อำเภอมะนัง จังหวัดยโสธร พบว่า ระดับชั้นปี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3.0 เท่า (95% CI 1.9 ถึง 4.6) และอนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ

ศึกษา จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น จะมีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้น

2.4 ลักษณะการพักอาศัยกับพฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 87.7 พักอยู่กับบิดาหรือมารดา อยู่บ้านเพื่อน อยู่บ้านญาติ อยู่หอพัก และ อยู่บ้านเช่า มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 94.7, 83.3, 75.0, 94.0 และ 91.6 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ลักษณะการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปวีณา สายสูง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน พบว่า สถานที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงเพศ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

2.5 สถานภาพการสมรสของบิดามารดากับพฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ จากกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 89.9 และบิดามารดาไม่อยู่ด้วยกัน มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 90.4 สรุปได้ว่า สถานภาพการสมรสของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่จากการศึกษาของ เพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัย พบว่า บิดามารดาที่หย่าร้าง ลูกวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และจากการศึกษาของ วัฒนา สารระขวัญ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงในเขตเมืองได้ร้อยละ 13.90

2.6 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและการเปิดรับสื่อทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการเปิดรับสื่อทางเพศ มีความสัมพันธ์เชิงนิเสธกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญที่ .01

การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ พบว่าการสอนให้ลูกปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ลูกมีหน้าที่รับคำสั่งจากพ่อกับแม่ ปฏิบัติตามกฎหมายที่ที่ตั้งไว้ ไม่มีการเปิดโอกาสให้ชี้แจงเหตุผล หรือการตัดสินใจเป็นของตนเอง ซึ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวดังกล่าว ทำให้ลูกเกิดความก้าวร้าว ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความคิดสร้างสรรค์ ส่วนการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

จะส่งผลให้เด็กเกิดนิสัยไม่ดีหลายประการ เช่น การเอาแต่ใจตนเอง ขาดระเบียบ วินัย ขาดความมีสัมมาคารวะ ขาดความรับผิดชอบเป็นต้นและถ้าครอบครัวใดให้เงินลูกไว้ใช้จ่ายตามความพอใจด้วยแล้ว ลูกมัก จะไม่เห็นคุณค่าของเงิน นอกจากนี้ ผลกระทบอาจจะเกิดขึ้นตามมาอีก เช่น การคบเพื่อนที่ไม่ดี การไปมั่วสุมในสถานที่ไม่สมควรต่าง ๆ ตลอดจน อาจเป็นสาเหตุของการติดยาเสพติดได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม และการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับคำกล่าวของ แสงอัมพา บำรุงธรรม (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อ และค่านิยมทางเพศ คือ การออกจากการควบคุมของครอบครัว การมีปัญหาจากการควบคุมของครอบครัว

การเปิดรับสื่อทางเพศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า สื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการนำเสนอ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการสื่อไปถึงคนจำนวนมาก สื่อบางประเภทมีเนื้อหาสอดแทรกในเรื่องเพศ ภาพลามก อนาจาร ไปเปลือย สื่อต่าง ๆ นี้สามารถหาซื้อได้ง่ายดาย เมื่อนักศึกษามีการเปิดรับข้อมูลที่มีทั้งภาพ สี เสียงแล้ว จะเป็นสิ่งกระตุ้น ในการทำให้เกิดการอยากทำตาม เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการแสวงหา อยากทดลอง จนบางครั้งขาดการไตร่ตรองที่ดี เพราะขาดประสบการณ์ ดังนั้น สื่อมีบทบาทอย่างมากต่อวัยรุ่นในการถ่ายทอด ความรู้ ความคิดในการปฏิบัติตนที่ดีและเหมาะสมต่อไป สอดคล้องกับการศึกษาของ ไคเซอร์ ลิหมิง และโอสีเวอร์ (1996 : 309-317) ศึกษาปัจจัยในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม เกิดจากการได้รับอิทธิพลของสื่อ ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ยัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของเพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ ร้อยละ 52.3 มีพฤติกรรมการดูวิดีโอภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ แสงอัมพา บำรุงธรรม (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ พบว่า สื่อเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อ และค่านิยมทางเพศ และจากการศึกษาของ ณัฐพร สายพันธ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวอนามัย อำเภอมืองจังหวัดยโสธร พบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศ ผู้ที่มีการเปิดรับข้อมูล

ข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศสูง จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีการเปิดรับข้อมูล
ข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศต่ำ 1.8 เท่า (95% CI 1.1 ถึง 3.1)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้

เนื่องจากผลการศึกษานี้ พบว่า เพศ การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ
ละเลย และการเปิดรับสื่อทางเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาควรมีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเพศศึกษาหรืออนามัย
ครอบครัวให้กับนักศึกษาทุกสาขาวิชา เพื่อเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสม

2. สถานศึกษาควรจัดศูนย์ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวให้เหมาะสมกับเพศ
ตรงข้าม เพื่อให้ปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และหลีกเลี่ยงจากพฤติกรรมทางเพศที่
ไม่ถูกต้อง

3. มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีการอบรมเลี้ยงดูในด้านต่าง ๆ ให้
ถูกต้อง ได้แก่ การอยู่ในสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การดูแลตัวเอง การรักษาวงศ์วานตัว ค่านิยม
การคบเพื่อนต่างเพศ ควรสนับสนุนให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น

4. องค์กรภาครัฐควรมีนโยบายเกี่ยวกับการเผยแพร่สื่อลามกให้เข้มงวด ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์
เช่น หนังสือโป๊ การ์ตูน นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ วิ
ซีดี อินเทอร์เน็ต ที่สื่อทางเพศ

5. มหาวิทยาลัยควรจัดโครงการหรือกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้าม เพื่อ
เสริมสร้างให้นักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเท่านั้น จึงควรมี
การศึกษากลุ่มวัยรุ่นทุกสถาบันการศึกษา และกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษา

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับศาสนาที่อาจสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

3. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากพฤติกรรม
ทางเพศที่เป็นปัญหาในปัจจุบันมีมากในกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น

4. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพหรือการศึกษาในลักษณะการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้
ได้ข้อมูลที่ละเอียดและหลากหลายมากขึ้น

5. ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research and Developmnet : R&D)
เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด